

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài:
Tản Mạn Biên Hoà: Lang Thang Café Cù Lao Phố của
đồng hương **Nguyễn Mỹ Phương**. Hội chân thành cảm tạ
tác giả. Kính mời.

Trân trọng.

LANG THANG CAFÉ CÙ LAO PHỐ

Nguyễn Mỹ Phương

Cù Lao Phố - Biên Hoà, gắn với một vài cuộc hò hẹn thời sinh viên; vì thế, vùng đất này cũng là một phần ký ức đẹp của thanh xuân đã qua từ rất lâu...

Thế rồi, cuộc đời đưa đẩy, những cuộc hẹn hò đi vào dĩ vãng, không đầu không cuối... Cù Lao Phố tưởng đã quên, không hiểu sao, lại muốn trở lại Cù Lao Phố, để mà nhớ, mà thương về quá khứ.

Bao năm trôi qua, Cù Lao Phố nay thay đổi nhiều. Những mái nhà ngói cổ xưa chỉ còn lại vài cái, thay vào đó là biệt thự, nhà cao tầng. Thấy tiếc cho vùng đất Hiệp Hoà ngày xưa, vùng đất đi vào ca dao thật dễ thương với vùng sông nước mát rượi và con người Hiệp Hoà xinh đẹp, chí khí, hiếu khách:

*Sông Đông Nai nước trong lại mát
Đường Hiệp Hoà lấm cát dễ đi
Gái Hiệp Hoà xinh như hoa thiên lí
Trai Hiệp Hoà chí khí hiên ngang.*

Cửa ngõ của Cù Lao Phố là Cầu Ghềnh, cây cầu sắt rất đời quen thuộc, hơn thế kỷ qua. Cù Lao Phố-Cầu Ghềnh-Cầu Rạch Cát-là dấu ấn về văn hoá, lịch sử của vùng đất Biên Hoà. Về lại Cù Lao Phố, tưởng nhớ những cuộc khai khẩn của Trần Thượng Xuyên, nhớ tháng ngày vào Nam kinh lược, mở bờ cõi của Nguyễn Hữu Cảnh. Nhớ nơi đây từng là Thương Cảng, là Trung Tâm Thương Mại của Đảng Trong cách đây mấy trăm năm...Quá khứ đó, dẫu đã xa, vẫn gợi lên nỗi niềm của người Cù Lao Phố về những biến thiên trong cuộc đời.

Vùng đất này còn là nơi đền chùa mang nét cổ kính, một số ngôi đền giờ đã bị “khuất lấp” bởi những tổ chức xây cất nhà cửa, chỉ còn lại những chùa lớn được lưu giữ... Ngang qua Đại Giác Cổ Tự, một di tích lịch sử, bất chợt nhớ một lời hứa năm xưa, đã hẹn, đã hứa mà không gặp, để lời hẹn đó, mấy mươi năm sau cũng chẳng tròn...

Về Cù Lao Phố, thấy lòng mình yên tĩnh như mặt nước sông khoảng này. Dòng sông ngang qua Cù Lao Phố chảy chậm, lững lờ. Không hiểu sao lại có thể khẳng định như thế. Có ai đo đếm được dòng chảy chứ, bởi nó còn phụ thuộc vào thủy triều, thời tiết, mùa mưa, mùa nắng... Hay vì thấy thương một cù lao yên bình, mà cảm nhận sự dịu dàng của con nước đầy vơi.

Đã từng ngồi dưới những quán lá dọc bờ sông, uống nước dừa cùng bạn bè thời thanh xuân tươi đẹp. Nên lần này, cũng muốn tìm lại chút hương xưa. Không còn quán lá. Quán cà-phê giờ đẹp lắm. Lạ lắm. Chỉ có một cảm giác quen thân, là vẫn được ngồi sát bờ sông, vừa uống cà-phê vừa ngắm cảnh chiếc cầu bắc qua sông. Lâu lâu, một vài chiếc ghe vớt ngang qua...

Quán Cà-phê Laman, nằm dọc bờ sông, vị trí đắc địa. Gọi cho mình một ly trà có cái tên đáng yêu “Tuổi Thơ Dữ Dội”, đó là đưa đòi theo lũ trẻ, chứ có biết đó là món gì đâu. Thật ngạc nhiên, quả của cây búp giấm hay còn gọi là atisô đỏ được sên thành mứt, tạo nên thức uống có vị chua, ngọt rất riêng. Nước uống có thể muôn màu muôn vị, có thể không ngon bằng các loại thức uống “hiện đại” khác,

nhưng quả atiso đỏ đó, thực sự đã “gọi ký ức quay về”, một tuổi thơ lang thang hái trái, bút lá chấm muối ớt như còn đâu đó...

Chỉ ba tiếng đồng hồ lang thang Cù Lao Phố, chỉ ngồi ở quán có mấy mươi phút thôi, mà sao ra về, lòng vẫn vương. Cái gì ở đây cũng gợi cảm giác thân thương, cũng nhắc nhớ biết bao kỷ niệm, cũng làm lòng trôi dạt cùng cánh bèo giữa dòng sông vô định. Cù Lao Phố, dù nhiều lần ghé qua hay chỉ một lần thôi, cũng sẽ dùng dằng nỗi nhớ trong tâm hồn.

Thấy thương nhớ của ký ức, thấy bình an của hiện tại, thấy vui tươi của tương lai Cù Lao Phố. Ngày nao, ai có qua vùng đất này, dân cố cựu hay khách lãng du xin mời đến Cà-phê Laman, ngắm dòng sông thương nhớ chảy hoài, thưởng thức hương vị bình an mà không gian nơi này mang lại, chắc sẽ thêm yêu quê mình tha thiết.

Xin mượn lời thơ của thi sĩ Trần Lễ Nguyên để gửi gắm một tâm tình:

*“Em ơi nhớ quá dáng hình
Cong cong chữ S đậm tình nước non”*

Nguyễn Mỹ Phương
Tháng 5/2020